

de rooie roepstoeter

De Rooie Roeptoeter (RRT) is een onregelmatig verschijnend, links blad voor Oisterwijk en is een uitgave van het redactiecollectief De Rooie Roeptoeter, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk. Abonnementen zijn gratis, maar financiële steun is welkom: giro 5264985 t.n.v. De Rooie Roeptoeter te Oisterwijk.

Nummer 40 * april 1996

Geen samenwerking GroenLinks-PvdA

"Er bestaat binnen het bestuur van de PvdA-afdeling Oisterwijk geen draagvlak voor enige vorm van samenwerking met GroenLinks". Dat heeft PvdA-voorzitter Harry van Duijnhoven onlangs laten weten aan GroenLinks-raadslid Ad Graumans. Dat betekent dat er dus ook bij de raadsverkiezingen eind 1996 zelfs weer geen lijstverbinding tussen de linkse partijen tot stand zal komen. Al twee keer eerder wees de PvdA hautain een dergelijke vorm van samenwerking af. Nu is het voor de redactie van de RRT nog maar de vraag of het bestuur van de PvdA-Oisterwijk zelf binnen haar eigen afdeling wel over voldoende draagvlak beschikt. Het afwijzen van iedere vorm van samenwerking bij voorbaat door het PvdA-bestuur bespaart de secretaris van GroenLinks een A4-tje waarin "makkers, ten derde male" een verzoek tot lijstverbinding vervat zou zijn. Maar het verhindert ook dat links in Oisterwijk/Moergestel uit zou kunnen groeien tot een niet te omzeilen machtsfactor. En dat is jammer voor de vele progressief denkende kiezers.

(G)Één-Mei viering

We weten het nog niet, maar we blijven vooralsnog optimistisch dat het niet bij acht gezamenlijke 1-mei vieringen zal blijven. Het 1-mei comité is druk doende alsnog een cabaretachtig-program-

ma in elkaar te timmeren dat in De Schuur gehouden zal moeten worden. Het comité zal u via de pers en een folder op de hoogte brengen.

Links in Moergestel

Ook in Moergestel tobt links met de vraag welk antwoord te geven op de herindeling. Inmiddels heeft de Sociale Partij Moergestel (SPM) besloten om zich op 31 december 1996 te ontbinden. Bij de actieve leden bestond geen eensgezindheid over samenwerking of fusie met andere partijen. In de Moergestelse wandelgangen is inmiddels wel bekend dat SPM-partijvoorzitter Maurice Ligtfoot en SPM-raadslid Jacques Stroucken hebben besloten de overstap naar GroenLinks te maken. In mei 1996 zullen de SPM-leden op een algemene ledenvergadering officieel te horen krijgen wat elk actief lid van de partij gaat doen.

Klantgericht werken

Gemeentewinkel of niet, het zal de burger zo langzamerhand worst wezen. Bij de gemeente ingekomen brieven van personen of organisaties blijven maandenlang onder op een stapel liggen, behalve als het gaat om een brief van de Commissaris der Koningin waarin wordt medegedeeld dat "de heer drs. Y.C.Th.J. Kortmann de in artikel 65 der Gemeentewet voorgeschreven eden heeft afgelegd". Zoiets staat meteen op de raadsagenda. Doch andere briefschrijvers hebben de steevaste ervaring dat ze lang moeten wachten. Neem

Taxandria Gym en Atletiek. Zij sporten in De Wouwers maar moeten via de pers in 1994 vernemen dat het gebouw wellicht gesloopt gaat worden. De nieuwe wethouder van sport Van Roessel stelt in het voorjaar 1994, net na zijn benoeming, nog niet geheel bekend te zijn met de problematiek en wil allereerst met de Sportstichting overleggen voor hij met Taxandria aan tafel gaat zitten. Maar op 30 november 1994, zo lezen we in het Taxandria-blad De Sprong, moet Taxandria-voorzitter Greet Ermen de wethouder bellen om te vragen waarom afspraken niet nagekomen worden. De vereniging wil met andere sportclubs het ongenoegen over Sportadviesraad en gemeente kenbaar maken. In januari 1995 volgt dan een brief van de wethouder. De Wouwers ligt in ontwikkelingsplan Vloeiweg-zuid en volgens dit plan moet het gebouw gesloopt worden. Een alternatief voor Taxandria is nog niet voorhanden. Maar het bestuur kan rustig slapen; zodra er nieuwe ontwikkelingen zijn zal de wethouder onmiddellijk contact opnemen. Op 29 mei 1995 zitten bestuur en Van Roessel om de tafel. De wethouder zinspeelt op 't Seuverick als vervangende locatie. Rond september/oktober 1995 zal er duidelijkheid zijn. Op 29 september 1995 heeft Taxandria echter van alles behalve de toegezegde notitie van de gemeente ontvangen. Het geplande gesprek voor 2 oktober 1995 met de wethouder wordt daarmee een wassen neus. Dan komt er toch nog een notitie en een gesprek op 30 oktober. In de plannen van de gemeente levert Taxandria fors in qua ruimte, terwijl de vereniging juist de aanbouw van een tweede gymzaal bij 't Seuverick wil. De gemeente zegt toe de zaak opnieuw te bekijken en spreekt een volgende bijeenkomst af op 18 december 1995. Maar ook dat gesprek gaat weer niet door. De gemeente had nog niet alle stukken en berekeningen klaar. Op 12 januari moet voorzitter Greet Ermen opnieuw naar de pen grijpen en de wethouder dringend verzoeken om snelle behandeling en duidelijkheid omtrent sportzaal De Wouwers. Pas op 19 maart slaagt de gemeente erin te antwoorden. De Wouwers mag in elk geval tot 1998 blijven bestaan, maar het is op dit moment nog niet duidelijk of De Wouwers daarna zal moeten verdwijnen of ingepast kan worden in het ontwikkelingsplan. "Zodra duidelijkheid verkegen is over de toekomstige positie van De Wouwers zullen wij met uw vereniging verder in overleg treden". We zijn twee jaar verder en Taxandria is geen millimeter wijzer geworden. Klantgericht werken bij de gemeente Oisterwijk houdt dus vooral in mensen, die na maanden wachten fors aandringen, mede te delen dat er nog geen duidelijkheid bestaat.

Gekke Koeien

Andijvie met gehakt. Dat is het culinaire hoogtepunt dat Carla onze burgervader voorziet als hij 's avonds een raadsvergadering moet voorzitten. Hoog tijd dus voor een vegetarische rubriek in de RRT. Daarin niet alleen informatie en tips over gezond en lekker vegetarisch eten. We gaan ook de ontwikkelingen in (Oisterwijkse) winkels en restaurants in de gaten houden. En we sluiten telkens af met een vegetarisch recept.

Terwijl Madonna, Michael Jackson, Paul en Linda McCartney, Brigitte Bardot, Ivan Lendl, Whitney Houston en niet te vergeten Leonardo da Vinci en Albert Einstein al jaren geen vlees meer eten en maar liefst twaalfeneenhalf procent van de Engelsen geen beest meer op hun bord willen, blijft het in Oisterwijk aantobben. De enige natuurvoedingszaak De Opstap sloot zijn toch al kleine deur omdat er onvoldoende klandizie was. Een vegetarisch restaurant heeft Oisterwijk nooit gekend en toen wij de kunsten van Cas Spijkers uitprobeerden kwam deze niet verder dan asperges met aardappelen, overigens wel lekker! Het beeld dat de gemiddelde vleeseter van een vegetariër heeft is een ongezond en bleek uitziend persoon die op geitenwollen sokken loopt, niet rookt en niet drinkt en in elk geval niet van lekker eten houdt. Daarom om te beginnen maar eens een uit-eten tip. Onlangs werd aan de Taalstraat 64 te Vught het vegetarische restaurant De Zeven Heerlijkheden geopend. Eigenaar is de voormalige chef-kok van het vermaarde Zutphense restaurant De Kloostertuin. De kok serveert fantasierijke Europese gerechten en Thais eten. Dat laatste heeft hij geleerd toen hij in het Verre Oosten in een restaurantkeuken werkte. Prachtig voor een avondje uit, helaas de prijzen zijn niet echt laag.

Supermarkt Emté aan het Pannenschuurplein kreeg als eerste onaangekondigd bezoek van het keurteam van 'Gekke Koeien'. Buiten lokten reeds koeiegrote reclameaffiches met teksten zoals 'rundergehakt in croissants'. Dat leek niet veelbelovend. En inderdaad op het eerste oog kom je als vegetariër nauwelijks aan je trekken. Maar dan blijkt de slagerij wel degelijk vegetarische producten zoals hamburgers, schnitzels, groenteschijven en Javaanse schijven te verkopen, maar die liggen in de diepvries en nergens kun je zien dat ze te koop zijn. Ze werden eerst naast de kipschnitzels bewaard, want er bleken klanten te zijn die 's avonds in plaats van de sojabrokken kipeuren in hun braadpan roken. En verder heeft de Emté in de diepvries ook de Linda McCartney productenlijn, dat wil zeggen schnitzels, Engelse

worstjes en cordon-bleus, ze zijn echter in vergelijking met de vegetarische slagerijproducten wat duur. Van Mora wordt de vegetarische loempia verkocht. Deze loopt blijkbaar gezien de aantallen in de diepvries erg goed, maar de inhoud lijkt dan ook wel erg veel op vlees. Maar verontruste consumenten hebben van Mora BV de verzekering gekregen dat er echt geen vlees aan te pas gekomen is. Maar het meest kon ons bij de Emté op de groentenafdeling toch de ouderwetse tofu (tahoe) bekoren. Met deze 'sojakaas', die veel consumenten maar een rare en smaakloze blok vinden, maakten wij het eerste 'Gekke Koeien' recept: een Indonesische nasi.

Nasi met tahoe

Benodigheden voor twee personen: 200 gr. zilvervriesrijst, een stuk prei, een grote ui, twee teentjes knoflook, een blok tahoe, gemberpoeder, knoflookpoeder, santen, koriander, komijn, kurkuma, laos, ketjap, sambal, satésaus, deciliter melk, seroendeng, 2 bananen, atjar tjampoer. Kook de rijst op laag vuur gaar en droog. Snij ondertussen de tahoe in blokjes van een centimeter op een bord en marineer ze met gemberpoeder, knoflookpoeder en flink wat ketjap (zoet of zout). Af en toe goed omscheppen. Fruit de ui met knoflook en de prei en breng dit op smaak met santen (liefst van een blok, anders een zakje), laos, koriander, komijn en kurkuma en een mespunt sambal. Wees met de kruiden niet zuinig. Goed doorscheppen. Als de tahoe een uur gemarineerd is deze toevoegen aan de groente/kruidenprut en zachtjes meebakken. Vervolgens de droge gare rijst erdoor scheppen en voorzichtig meebakken. Op smaak brengen met ketjap en sambal. Maak van de satésaus en wat melk een dikke romige saus. Doe de nasi op de borden, bestrooi deze met seroendeng en vervolgens met de satésaus en geef er gesneden banaan en atjar tjampoer bij. Ga daarna vooral niet op bezoek bij mensen die niet van knoflook houden.

Schellekens-straat

Vele gewichtig doende ambtenaren en heemkundigen breken hun hoofd over straatnamen voor de gemeente Oisterwijk. Opvallend vond de redactie het dat in het rijtje burgemeesters er één naam ontbreekt. En wel die van Hermanus Josephus Schellekens. Geboren op 18 mei 1758 te Leuven. Medisch doctor te Oisterwijk en Maire van Oisterwijk van 1810 tot 1814. Nu hebben die conservatieve Oisterwijkse bestuurders al nooit veel opgehad met de patriotten uit de Franse tijd. Zij werden als verraders van de monarchie gezien. En dus kreeg Schellekens in Oisterwijk geen

straat naar hem vernoemd. Hoe onterecht dit is, moge blijken uit zijn revolutionaire activiteiten waarmee hij Oisterwijk precies tweehonderd jaar geleden, in het "tweede jaar der bataafse vryheid", wakkerschudde met de leuze "Vryheid, Gelykheyd Broederschap". In het kader van de vieringen van 200-jaar Noord-Brabant zou het de gemeenteraad sieren om alsnog een straat naar deze Oisterwijkse patriot en burgemeester te vernoemen.

De Oisterwijkse patriotten hadden zich terdege voorbereid op een revolutionaire omwenteling. Zij hadden het dorp verdeeld in vier 'Rotten' die ieder over een exercitie-korps beschikten en schietoefeningen hielden onder leiding van een revolutionaire luitenant-kolonel of kapitein. De katholiek Schellekens was in 1796 de politieke aanvoerder van de Oisterwijkse patriotten die zich keerden tegen de benoeming van kerkregenten. Schellekens vond dat deze personen gekozen dienden te worden door het volk. Belangrijker nog was het verzet van de patriotten tegen de door pastoor Johannes van der Bruggen gehanteerde praktijk van bankenverhuur. Van der Bruggen had in 1765 banken in de toenmalige schuurkerk laten plaatsen, waarvan een gedeelte verhuurd werd. Banken en stoeltjes kostten zes stuivers per jaar. Twee rijke en goed katholieke Oisterwijkers stonden erop een stoeltje te mogen plaatsen respectievelijk vooraan bij de communiebank en achter het altaar. De pastoor vond ook dat goed, mits zij twaalf stuivers betaalden. De patriotten zinde deze voorkeursbehandeling van rijke ingezetenen niet en zij stelden de bevolking via pamfletten op de hoogte van hun plannen om de kerkbanken "gemeen te maken". De kerk wilde echter deze voor haar belangrijke inkomsten niet laten schieten. De revolutionairen kwamen daarop bijeen in het huis van Schellekens en stelden een nieuw kerkreglement op, doch de pastoor was niet onder de indruk. Vervolgens hielden de patriotten een petitie en riepen de boeren op de betaling van tienden aan de geestelijkheid te staken. De Representanten van het volk van Bataafsch Brabant in Den Bosch wezen echter de eisen van de Oisterwijkse patriotten als te vergaand af. Daarop namen Schellekens en zijn mannen het kloeke besluit om pamfletten op de kerkdeur te spijkeren en om ruim voor aanvang der zondagse missen de door de rijken gehuurde banken in de kerk lijfelijk te bezetten. Ze hielden dit weken vol. Een soort kraakactie dus avant la lettre. Maar net als de meeste kraakacties werd ook dit optreden door de overheid niet gewaardeerd. De Representanten van Bataafsch Brabant vaardigden op 6 oktober 1796 een verbod uit op de in hun ogen "rustversturende" activiteiten. En

zo dommelde Oisterwijk onder leiding van pastoor Van der Bruggen na 1796 weer in. De katholiek Schellekens knoopte een relatie aan met de protestantse Elisabeth Tijmsmans, weduwe van Cornelis Suijs, afkomstig uit een patriotse familie. Ze trouwden op 19 mei 1799, doch in het revolutionaire vuur moest reeds op 11 september 1799 gedoopt worden Maria Catharina Hermans Josepha Schellekens. Echter al in 1800 stierf zijn vrouw en een jaar later zijn dochtertje. Schellekens zelf stierf in 1820 te Oisterwijk. Een man die een frisse wind door het kerkbestuur wilde brengen, kerkbanken gemeenschappelijk bezit wilde maken, een Oisterwijkse 'Marianne' mee op de wereld hielp brengen en tenslotte eerste Maire van Oisterwijk werd, verdient volgens ons dubbel en dwars een straatnaam en een standbeeld bij de kerk. We verplichten pastoor Van Buijtenen om er een leuk bankje bij te zetten.

Burrie's Kèk op Osterwèk

Surfen

Als niet-zwemmer ben ik bepaald geen grote fan van het je op de golven voortbewegen op een uitgekleepte strijkplank. Maar Frank van den Oetelaar heeft me helemaal overtuigd. Oisterwijk kan niet zonder een digitaal dorp waarop je als inwoner kunt surfen. Klantgericht werken zou voor de gemeente via Internet een peulenschil worden. Internet zou de zich uitslopende politieke activisten versleten schoenzolen besparen omdat verkiezingsfolders niet meer door alle brievenbussen gegooid moeten worden maar voor iedereen op het scherm te lezen zijn. Verkiezingsaffiches en spandoeken in het dorp ophangen? Allemaal verleden tijd dankzij Franks Digitaal Dorp. Dus hop, hop, hop, in galop naar de Compu-winkel in de Kerkstraat. Ongelooflijk wat die man allemaal

wist over Internet. Maar hij bleek dan ook juist een zware management-cursus Surfen geleid door een soort digitale Emile Ratelband achter de rug te hebben. Nog zwetend van het ploeteren maar ook van enthousiasme was hij teruggekeerd van conferentieoord Boschoord, waar de cursisten in een stille omgeving waren ingewijd in de ultieme mogelijkheden van Internet. En voor ik het wist stond ik in de Kerkstraat met een Pentium-100 met 8KB intern geheugen, één GB harde schijf, CD-rom en een modum in mijn fietstassen. Op naar Frank van den Oetelaar. Die werkt weliswaar op school, maar op zo'n moderne waar je gewoon binnen kunt lopen en als je kwaad wilt met een revolver in de gymzaal grote schade kunt aanrichten. Maar de ouders van die school zijn daarvoor niet bang, zo bleek uit een door Frank gecomputeriseerde enquête. Tenslotte heeft de school haar langste tijd gehad en volgen de kinderen straks veilig thuis via Internet hun onderwijs. Shit, afstandsbediening bij mijn computer vergeten te kopen. Hop, hop, hop, terug in galop naar Compu-winkel. De meneer stond er al mee in zijn handen. Frank kon in heldere termen achter zijn computer uitleggen hoe een en ander in zijn werk ging, terwijl hij op een andere computer de kinderen van groep drie probleemloos door het digitale dorp loodste op weg naar gymzaal 't Seuverick. Niks geen stinkende wachtende bussen voor de school en geen ongelukken meer, ook niet aan de gedigitaliseerde rekstok. Zo veilig en milieubewust. Frank dacht dan ook wel dat het project vooral GroenLinksers zou aanspreken. En wat te denken van veilig winkelen. Stuur je kind via het gedigitaliseerde dorp maar gerust om een boodschap, al is het naar een dierspeci-aalzaak. Dat er in Digitaal Oisterwijk enkel nog veilig gevreeën kan worden, hoefde Frank mij niet meer uit te leggen. Ik heb besloten om op de eerst volgende vergadering van GroenLinks een motie in te dienen met als strekking dat het politieke en private leven in Oisterwijk zich nog slechts digitaal mag afspelen. Het is milieubewust en bovenal veilig.

Burrie (<http://www.burrie.nl>)

Bon voor gratis abonnement

Naam:.....

Adres:.....

 opsturen naar RRT, Postbus 340, 5060 AH
 Oisterwijk en de postzegel niet vergeten!
